

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 7017200146
Dátum vydania rozhodnutia: 20.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7017200146.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: mjr. Mgr. K. C., narodený dňa XX. R. XXXX, trvale Q. XXX/X, J., právne zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, AK so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Riaditeľ Kriministického a expertízneho ústavu, Prezídia Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Sklabinská 1, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, Disciplinárneho rozkazu č. X zo dňa 19. decembra 2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/22/2017-50 zo dňa 14. júna 2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/22/2017-50 zo dňa 14. júna 2017 zamietá.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením podľa prvej vety ustanovenia § 99 písm. d/ Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zastavil konanie, v ktorom sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Disciplinárneho rozkazu Riaditeľa Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. X zo dňa 19.12.2016 a rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 171 ods. 1 SSP a § 175 ods. 1 SSP tak, že priznal žalobcovi nárok na ich náhradu vo výške, o ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Predmetom súdneho prieskumu na základe podanej žaloby bolo prvostupňové rozhodnutie žalovaného, vydané podľa ustanovenia § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“), ktorým bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie spočívajúce v znížení služobného platu o 5 % na dobu 3 mesiacov za disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.

v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým, že v dňoch 21.6.2016, 13.7.2016, 23.8.2016, 24.8.2016 a 6.9.2016 svojvoľne opustil pracovisko a to bez vykonania záznamu v evidenčnej knihe príchodov a odchodov na pracovisko a bez oznámenia nadriadenému. Za tento uvedený čas boli menovanému vystavené príkazy pre výkon práce nad základný čas služby, tieto si menovaný neupravil v súlade s reálne odsluženými hodinami výkonu práce nad základný čas služby a tieto vyúčtoval, čo mu aj bolo v príslušnom mesiaci vyplatené. Tieto skutočnosti viedli k zisteniu, že neoprávnene čerpal finančné prostriedky za výkon prác nad základný čas služby v týždni a tým získal neoprávnený prospech.

3. Pred rozhodnutím krajského súdu vo veci právna zástupkyňa žalobcu oznámila písomným podaním zo dňa 8.6.2017, doručeným dňa 9.6.2017, že Minister vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 22.3.2017, sp. zn. SPOU-PO6-2017/000-285-5 zrušil mimo odvolacieho konania správnu žalobou preskúmané rozhodnutie Disciplinárny rozkaz Riaditeľa Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. 3 zo dňa 19.12.2016, preto žalobca žiada zastavenie konania podľa § 99 písm. d) SSP a žiada v zmysle § 171 ods. 2 SSP odrážajúceho princíp procesného zavinenia priznať náhradu trov konania voči žalovanému.

4. Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť v zmysle § 440 ods.1 písm. g/ SSP. Navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

5. Kasačný sťažovateľ uviedol, že mu v predmetnej veci nebola správnym súdom doručená žaloba ani iné podania a nie je mu známe, aké podklady žalobca správneho súdu predložil a na základe akých podkladov správny súd vo veci rozhodoval. Z obsahu doručeného uznesenia o zastavení konania je však zrejmé, že konanie pred súdom bolo zastavené, nakoľko na základe rozhodnutia žalovaného o preskúmaní napadnutého rozhodnutia mimo odvolacieho konania bolo zrušené žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného.

6. Žalovaný rozhodnutie správneho súdu o priznaní nároku žalobcu na náhradu trov konania z dôvodu zavinenia zastavenie konania žalovaným považoval za nesprávne a v rozpore so zákonom. Poukázal na to, že žalobca podal žalobu na súd dňa 21.02.2017, opravný prostriedok adresovaný žalovanému, resp. Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky dňa 28.12.2016. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca podal opravný prostriedok pred tým, ako podal vo veci žalobu. Žalovaný teda nezavinil tú skutočnosť, že na základe opravného prostriedku bolo zrušené žalobou napadnuté rozhodnutie. Žalobca pred podaním žaloby nevyužil všetky prostriedky nápravy, ktoré všeobecne záväzné právne predpisy pripúšťajú, a teda žalobu na správny súd podal predčasne preto je priznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi v rozpore s dobrými mravmi a ustanoveniami Správneho súdneho poriadku. Taktiež z obsahu predmetného uznesenia je možné sa domnievať, že žaloba žalobcu bola podaná oneskorene, nakoľko žalobou napadnutý disciplinárny rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 21.12.2016, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 22.02.2017

7. Záverom uviedol, že ak mal správny súd za to, že poučenie v preskúmanom rozhodnutí je nesprávne, mal žalobu odmietnuť a postúpiť vec príslušnému orgánu verejnej správy na rozhodnutie o opravnom prostriedku. Aj z uvedeného je zrejmé, že správny súd vo veci postupoval nesprávne, ak žalobu neposúdil podľa uvedených ustanovení a žalobu neodmietol a nepostúpil príslušnému správneho orgánu na konanie. V takom prípade by žalobca nemal nárok na náhradu trov konania.

8. K podanej kasačnej sťažnosti sa žalobca nevyjadril.

9. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu v rozsahu a z dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

10. Predmetom prieskumného konania kasačného súdu bolo uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/22/2017-50 zo dňa 14. júna 2017, ktorým správny súd zastavil konanie podľa § 99 písm. d) SSP a

žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vzhľadom na skutočnosť, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo po podaní žaloby zrušené v mimoodvolacom konaní nadriadeným orgánom žalovaného. V tejto súvislosti treba uviesť, že odôvodnenie výroku o trovách (odseky 7, 8 napadnutého uznesenia) poukázali na právnu úpravu § 171 ods. 1 SSP a vyslovenia záveru, že zastavenie konania bolo zavinené žalovaným keďže k zrušeniu napadnutého rozhodnutia žalovaného došlo na základe podania žalobcu.

11. Všeobecne treba pripomenúť, že v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP).

12. Správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP), pričom podľa § 27 ods. 1 SSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúvané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2 SSP.

13. Predmetom kasačného konania je prieskum rozhodnutia správneho súdu, ktorý zastavil konanie o podanej žalobe vzhľadom na oznámenie zrušenia napadnutého rozhodnutia (Disciplinárny rozkaz vydaný žalovaným, rozhodujúcim v postavení odvolacieho orgánu zároveň ako prvostupňový orgán), v mimoodvolacom konaní podľa § 246 zák. č. 73/1998 Zb. ministrom vnútra SR ako nadriadeným orgánom žalovaného. Zároveň so zastavením konania krajský súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 171 ods. 1 SSP, podľa ktorého ak účastník konania procesne zaviniel odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania. Kasačnou sťažnosťou bola namietaná jednak nesprávnosť postupu, keď krajský súd žalobu podanú pred uplynutím lehoty na podanie odvolanie nepostúpil príslušnému správneho orgánu ako aj následná dôvodnosť priznania náhrady trov žalobcovi jednak z dôvodu, že k zrušeniu rozhodnutia napadnutého predčasne podanou žalobou došlo na základe podania žalobcu a jednak z dôvodu, že ak by došlo k správneho súdom k riadnemu postúpeniu veci na odvolací orgán žalobcovi by nevzniklo právo na náhradu trov konania.

14. V prejednávanej veci bolo dôvodné pri rozhodovaní o trovách zohľadniť aj v žalobe uvádzané skutočnosti, týkajúce sa konaní predchádzajúcich a vecne súvisiacich s rozhodnutím napadnutým správneho žalobou.

15. Obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vo veci bol pôvodne dňa 21.10.2016 riaditeľom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice vydaný Disciplinárny rozkaz, č. 3/2016, ktorým bolo na základe nesúladu zisteného vykonaním kontroly dochádzky a súvisiacim získaním neoprávneného finančného prospechu vydané disciplinárne opatrenie, zníženie služobného platu o 15 % na dobu troch mesiacov.

16. Na základe odvolania podaného žalobcom bol Disciplinárny rozkaz č. 3 zo dňa 21.10.2016 zrušený odvolacím orgánom, Riaditeľom KEÚ PZ, Prezídia PZ podľa § 243 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. rozhodnutím č. p.: PPZ-KEU-318-016/2016-P zo dňa 19.12.2016, v ktorom bolo zároveň podľa § 243 ods. 4 zák. č. 73/1998 Z.z. vydané rozhodnutie vydať disciplinárny rozkaz č. 3 zo dňa 19.12. 2016 o uložení disciplinárneho opatrenia zníženia služobného platu o 5 % na dobu 3 mesiacov. Účastník bol v písomnom vyhotovení rozhodnutia poučený, že proti rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

17. Disciplinárnym rozkazom riaditeľa KEU PZ č. 3 zo dňa 19.12.2016 bolo za uvedené disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z. zníženie služobného platu o 5 % na dobu 3 mesiacov. Účastník bol v písomnom vyhotovení rozhodnutia poučený, že proti rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie. Rozhodnutie žalobca prevzal 22.12.2016.

18. Vzhľadom na poučenie o nemožnosti podať odvolanie, podal žalobca v posledný deň zákonnej lehoty podľa § 181 ods. 1 SSP, t. j. dňa 21.2.2017 žalobu na správny súd.

19. Minister vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 22.3.2017 sp. zn. SPOU-PO6-2017/000-285-5 zrušil mimo odvolacieho konania správnu žalobou preskúmané rozhodnutie Disciplinárny rozkaz Riaditeľa Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. 3 zo dňa 19.12.2016, z predloženého textu rozhodnutia nie je zrejmé, z akého podnetu začalo mimoodvolacie konanie podľa § 246 zák. č. 73/1998 Z.z.

20. V kasačnej žalobe žalovaný poukazoval na pochybenia krajského súdu ohľadne procesného postupu, ako aj ohľadne právneho vyhodnotenia dôvodu zastavenia konania ako podmienky pre priznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi.

21. V prvom rade treba žalovanému prisvedčiť, že mu postupom podľa § 31 a nasl. SSP nebola doručovaná žaloba, ani žiadne písomnosti až do vydania rozhodnutia o zastavení konania a že pred vydaním tohto rozhodnutia správny súd neskúmal v zmysle § 98 SSP podmienky vedenia konania resp. či nedošlo k predčasnému podaniu správnej žaloby, čo by malo správne vyústiť do postúpenia veci odvolaciemu orgánu v zmysle § 98 ods. 2 SSP.

22. Čo sa týka výhrad proti procesnému postupu krajského súdu vo vzťahu k dôvodnosti zastavenia konania podľa § 99 písm. d) SSP, z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že žaloba bola podaná 21.2.2017. Krajský súd bezprostredne vyzval na odstránenie jej nedostatkov, následne dňa 6.4.2017 na zaplatenie súdneho poplatku, dňa 9.6.2017 bolo doručené podanie preukazujúce podmienky pre zastavenie konania podľa § 99 písm. d) SSP, dňa 14.6.2017 bolo vydané napadnuté rozhodnutie. Aj keď krajský súd nepostupoval v zmysle vyššie uvedenej právnej úpravy, bol použitý postup v súlade s právnou úpravou a za účelom dodržania princípu hospodárnosti konania. Konanie vo veci už však bolo zastavené a nie je žiaden rozumný dôvod zrušovať rozhodnutie o zastavení konania a vec postupovať odvolaciemu orgánu na konanie, výsledok ktorého je zrejmý vzhľadom na záver rozhodnutia vydaného v mimoodvolacom konaní.

23. Vo vzťahu k záveru o zavinení zastavenia konania ako predpokladu pre záver o nároku na náhradu trov konania kasačný súd súhlasí s tým, že ak by bola žaloba odmietnutá a vec postúpená podľa § 98 ods. 2 SSP, žalobcovi by nevznikol nárok na náhradu trov konania, nakoľko odmietnutie zaviniť on predčasným podaním žaloby. Na druhej strane však nepovažuje kasačný súd za dôvodné akceptovať procesnú obranu žalovaného, ktorý poukazoval na predčasné podanie žaloby (nevyčerpanie opravných prostriedkov proti disciplinárnemu rozkazu v zmysle § 7 písm. a) SSP), ak k vzniknutej zmätočnej situácii podstatne prispel vydaním dvoch rozhodnutí zo dňa 19.12.2016, pričom v jeden deň o tom istom disciplinárnom previnení rozhodoval ako odvolací orgán aj prvostupňový orgán, a v písomnom vyhotovení rozhodnutia vydaného pri výkone kompetencie prvostupňového správneho orgánu účastníka nesprávne poučil o nemožnosti podať odvolanie. Celý tento postup (právne vyhodnotený aj v rozhodnutí ministra vnútra vydanom v mimoodvolacom konaní) je preto dôvodné vyhodnotiť vo vzťahu k dôvodu zastavenia konania ako zavinenie.

24. Kasačný súd má vedomosť o tom, že v obdobnej veci vedenej na Krajskom súde pod sp. zn. 7S/23/2017 (spis NS SR 2Sžk/23/2018) žalobca zastúpený tou istou právnou zástupkyňou podal aj odvolanie proti obdobnému disciplinárnemu rozkazu v lehote podľa § 242 ods. 4 zák. č. 73/1998 Z.z. Napadnuté rozhodnutie bolo zrušené v následne začatom odvolacom konaní a súdne konanie bolo zastavené pre späťvzatie žaloby z tohto dôvodu. V prejednávanej veci však na rozdiel od konania 2Sžk/23/2018 bolo vydané rozhodnutie v mimoodvolacom konaní, nie je preukázané podanie odvolania dňa 28.12.2016, ako uvádza v kasačnej sťažnosti žalobca. Preto vzhľadom na okolnosti prípadu kasačný súd nepovažuje za dôvodné skrátiť alebo nepriznať trovy konania žalobcovi z dôvodu, že nevyužil zákonnú možnosť podať odvolanie vo fiktívnej odvolacej lehote aplikovanej na základe nesprávneho poučenia o možnosti podať odvolanie.

25. K námietke, že krajský súd nezohľadnil oneskorené podanie žaloby kasačný súd uvádza, že z obsahu súdneho spisu (č. l. 8) vyplýva, že žaloba bola podaná 21.2.2017, t. j. posledný deň zákonnej lehoty.

26. Vo svetle vyššieuvedených skutočností považuje kasačný súd za vecne správny a dôvodný záver správneho súdu o tom, že zastavenie konania zavinil žalovaný a vzhľadom na to žalobcovi prináleží náhrada dôvodne vynaložených trov konania. Z uvedených dôvodov kasačný súd podanú kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

27. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že procesne úspešnému žalobcovi, priznal v zmysle § 467 ods. 1 SSP v spojení § 167 ods. 1 SSP nárok na ich náhradu.

28. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s ust. § 463 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.